

Hírlevél 2009/14-15.

www.sinkatax.hu

Kedves Olvasóm!

Adózási és számviteli témában indított hírlevelem első jelentkezésekor - ez 2009. február 9-e volt – még havonkénti megjelenést terveztem. Azóta az újonnan feliratkozók ezt „felülírták”. Feliratkozáskor ugyanis minden Kedves Olvasó szembe találta magát a kérdéssel, „Milyen gyakran szeretnél hírlevelet kapni”. Az erre adott válaszok természetesen annyfélék voltak, ahány lehetőség kínálkozott erre, és időről-időre eltérő tendenciát mutattak. Igyekeztem ezt - azaz a mindenkori többség akaratát - figyelembe venni.

Így lett a havi megjelenésből végül heti forma. Ezúton is köszönöm minden eddigi és leendő Kedves Olvasónak a figyelmet és az érdeklődést!

Az adótörvények évközi változásai amúgy is adnak nekünk jó ideig elég témát! Ezért egyelőre maradunk a heti formánál.

A feliratkozáshoz szükséges adatlapot azonban nem csak ezért kell kicsit átalakítanom, hanem a sokak által sokszor és keresetlen szavakkal emlegetett **spamtörvény** (azaz a 2008. évi XLVIII. törvény) miatt is, mert előírásai szerint 2009. június 01-től **magánszemélyek** esetében már csak olyan feliratkozott Olvasóimnak küldhetek hírlevelet, akik megadták a **lakcímüket**.

Ezért a **már feliratkozott Kedves Olvasókat** arra kérem, hogy a honlapomon egészítsék ki a korábban már megadott adataikat. Az ehhez szükséges adatlap e héten (június 01-07. között) már elérhető lesz a honlapomon. Korábbra terveztem, de ismét csak a jó öreg informatika keresztezte a szándékaimat!

Ha **vállalkozóként vagy cégeként** iratkoztál fel, akkor kérlek, a lakcím mezőbe írd be a vállalkozásod típusát, az alábbiak szerint:

- egyéni vállalkozó = ev
- közkereseti társaság = kkt
- betéti társaság= bt
- korlátolt felelősségű társaság= kft
- részvénytársaság= rt
- vagy csak annyit, hogy „cég”.

Erre azért van szükség, mert cégek esetében nem kell firtatnom a lakcímet, ennek hiányában is küldhetem a Hírlevelet.

Ha valamiért úgy döntesz, hogy a lakcím cégforma mezőt nem töltöd ki, akkor feltételezem, hogy céget képviselsz.

Biztosítalak arról, hogy a megadott adatokat semmilyen formában nem fogom felhasználni, nem adom tovább más vállalkozásoknak, csak és kizárólag azért kérem a lakcímed megadását, hogy

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

eleget tegyek a hivatkozott törvény előírásainak!

Megértésedet köszönöm, és szívből remélem, továbbra is Olvasóim közt üdvözölhetlek majd! Hűségedet egy cégautóadóval foglalkozó e-bookkal szeretném meghálálni, melyet az adataid módosításakor egy kattintással kérhetsz.

Amit jó, ha tudsz a vagyonosodási vizsgálatokról...

Az alábbiakban egy bíróság elé került vagyonosodási vizsgálat tanulságait összegezzük. Hosszabban idézem – bár ez még így is a „tömörített” változat – az esetet, mert sokat tanulhatsz abból, milyen bizonyítékokkal kívánta az adózó igazát védeni, és miként reagált az adóhatóság, illetve a bíróság. Szóval, keresd a banánhéjat!

Az adózó (az ügyben I. rendű felperes) és élettársa (II. rendű felperes) az ügy főszereplői. Az adózó 1999-2003. évekre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásának utólagos ellenőrzése és az érintett által adott nyilatkozat, benyújtott iratok vizsgálata során az adóhatóság arra az álláspontra jutott, hogy az I. rendű felperes bevallott jövedelme nem nyújthatott fedezetet a vizsgált időszakban megélhetésére és az általa nyújtott kölcsönökre. Az ellenőrzés során a már elévült időszakok jövedelmi adatainak vizsgálatára is kitértek. Eszerint az adózó 1993-tól az utolsó kölcsön nyújtásának évéig összesen 2.374.633,-Ft nettó bevallott jövedelemmel rendelkezett, ezért az adóhatóság a vizsgált időszakra vonatkozóan tételes nyilatkozatra szólította fel.

Az I. rendű felperes az élettársával közösen tett nyilatkozatot, ezért az adóhatóság az abban szereplő adatok felét vette figyelembe az adózó jövedelmének forrásaként.

Mivel a hivatkozott nyilatkozat és az adózó és élettársa által ennek alátámasztására készített pénzforgalmi mérleg hiányos volt és ellentmondásos adatokat tartalmazott, az adóhatóság adatokat kért a megyei illetékhivaltól, bankoktól, utazási irodáktól, biztosító társaságoktól, gépjármű-forgalmazóktól és szervizektől, a BM Központi Nyilvántartási Osztályától, továbbá felhasználta a KSH-tól kapott statisztikai adatokat is. Az adóhatóság további kérdéseket is feltett az I. rendű felperesnek és kérte további bizonylatok átadását. Az adózó meghatalmazottján keresztül adott választ - ezek egy része kitérő jellegű volt – a bizonylatokat pedig hiányosan adta át.

A felperesek a már említett közös nyilatkozatukban kiadásaik fedezetéül az adózó édesapjától, magánszemélyektől kapott kölcsönöket, korábbi évek megtakarításait, és ingatlan vagyontárgyak értékesítését jelölték meg. Állításaik alátámasztására átvételi elismervényeket is csatoltak. Ennek alapján az I. rendű felperes 1988-tól az 1990-es évekig összesen 62 millió forintot kapott az édesapjától.. Ebből egy svájci lakosnak 1990-ben 45 millió forint kölcsönt nyújtott, amelyet 1992-ben kapott vissza. 1991-ben pedig egy svéd állampolgártól befektetési céllal 52 millió forintot vett át. Ezt egy kft-be (I. sz. Kft) fektette be.

Az *adóhatóság* ezzel szemben a már felsorolt szervektől, más adózóktól bekért adatokból megállapította, hogy az I. rendű felperesnek 1999. január 1-jén a banki bizonylatokkal igazoltan 32.042 ezer forint állt a rendelkezésére! Ezt az adózó az adóhatóság felszólítása ellenére sem tudta hitelt érdemlő bizonyítékokkal cáfolni, illetve nem csatolt a korábban már átadott iratokon túl újabb dokumentumokat.

Az ingatlanértékesítések adatait az illetékhivaltól megkért szerződések alapján vette figyelembe az adóhatóság. A revízió megállapítása szerint az I. rendű felperes bankszámláján nagy forgalom

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

bonyolódott, melynek tartalmát nem tudta a vizsgálat megnyugtatóan értelmezni, ezért a bankszámla nyitó és záró egyenlegének különbségét vette figyelembe a pénzforgalmi mérlegbe történő beszámítás során. Tekintve, hogy az adózó által átadott iratanyag hiányos volt, az adóhatóság az érintettnek a vizsgált időszakra vonatkozó bevételei és jövedelme meghatározására becslést (az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint) alkalmazott. E módszer egy pénzforgalmi mérleg felállításán alapult, melynek egyik oldalán a bevételi (vagy forrás) oldal az I. rendű felperes pénzforrásait és a rendelkezésére álló pénzeszközait mutatta. A mérleg másik oldala a kiadási oldal, mely az érintett kiadott és befektetett eszközeit mutatta ki. A mérleg két oldalát egy-egy teljes adóévre vonatkozóan állították szembe egymással. Ha az adott évben fedezettöbblet mutatkozott, azt a következő év bevételi adatai közt vették számításba. A fedezethiányt pedig adózatlan jövedelemként kezelték.

Fentiek alapján az adózó 2001. és 2002. évi jövedelem tekintetében fedezethiányt tárt fel az adóhatóság (a 2001. évi hiány számításakor a 2000. évi többletet figyelembe vették).

A jogkövetkezmény 39.967.760,-Ft személyi jövedelemadó különbözet megállapítása volt, mely teljes egészében (az adózónak nem volt túlfizetése ebben az adónemben) az esedékességig meg nem fizetett adóhiánynak minősült. Az adóbírságot ennek megfelelően 19.983.880,-Ft, a késedelmi pótlékot 20.776.319,-Ft összegben határozatban vetette ki az adóhatóság az I. rendű felperes terhére.

Az említett első fokú határozatát az adóhatóság módosítani kényszerült, mivel az adózó számlavezető bankja a korábban adott tájékoztatását helyesbítette, a folyószámla 1999. évi nyitó egyenlegét nulla forint helyett 3 millió forintban adva meg. Ennek alapján az adóhatóság új határozatot adott ki, amelyben az adóhiányt, az adóbírságot és a késedelmi pótlékot mérsékelte.

Ezzel párhuzamosan a II. rendű felperesnél is vizsgálatot folytattak az 1999-2003. évekre kiterjedően.

Ő 2001-ben 40 millió forint kölcsönt nyújtott egy Kft.-nek (II.sz.Kft), 2002-ben pedig 20 millió forintot adott kölcsön. Ezekből 2003 végéig összesen 50 millió forintot kapott vissza. A revízió esetében is az I. rendű felperesnél már ismertetett eljárást, valamint becslést alkalmazta bevételeinek és jövedelmének számításakor. Esetében is fedezethiányt, illetve ennek következtében adóhiányt állapított meg az adóhatóság. Az esedékességig meg nem fizetett személyi jövedelemadó összegét 43.670.062,-Ft-ban, a kapcsolódó adóbírságot 21.835.031,-Ft-ban, míg a késedelmi pótlékot 24.479.275,-Ft-ban állapították meg és határozatban írták elő az érintett terhére.

A felperesek az első fokú határozatok ellen fellebbezéssel éltek, melyben kérték a határozatok megváltoztatását és bevallásaik elfogadását..

a felperesek beadványukban sérelmezték, hogy az adóhatóság az általuk becsatolt bizonylatokat kifogás nélkül fogadta be, nem jelezték, hogy azok nem elfogadhatóak a hatóság számára, és egyéb iratokat sem kértek az ügyel kapcsolatban. Ezáltal az adózók elestek attól a lehetőségtől, hogy állításaikat egyéb bizonyítékok beszerzésével is alátámaszthassák. Álláspontjuk szerint a meglévő vagyონukat alátámasztó adatok hitelt érdemlőek, így a fedezethiányt megállapító határozat törvénysértő. A bankszámlamozgás nyilvánvalóvá teszi, hogy jelentős összegű készpénzzel rendelkeztek az ellenőrzés alá vont időszak alatt, melynek egy része kimutatható bankszámlán, mely tény a revízió teljesen figyelmen kívül hagyott. Véleményük szerint szakértői elemzésre lenne szükség annak megállapítására, hogy amennyiben nem rendelkeztek 1999 előtt a nyilatkozataikban megjelölt összeggel, mozoghatott-e ilyen mennyiségű pénz a bankszámlájukon. Terhükre írható-e, hogy az 1999. évet megelőző időszokról önhibájukon kívül nem áll rendelkezésre banki bizonylat. Rendkívüli költségesre, költséges szórakozásra, játékszenvedélyre vonatkozóan semmilyen adat nem merült fel, mely arra a feltételezésre adott volna okot, hogy az ellenőrzést megelőző időszakban meglévő vagyónuk 1999. évet követően már nem állt rendelkezésükre.

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

Amennyiben az ellenőrzés vagyoni forrását a rendelkezésre bocsátott iratok alapján elfogadja, úgy nyilvánvalóan okafogyottá vált volna a becslési eljárás, mivel semmilyen jogszabályi kötelezettséget nem szegtek meg azzal, hogy a készpénzben tartott vagyonkból használtak fel kölcsönnyújtás céljára. A felperesek bizonylatot két tétel vonatkozásában tudtak csatolni: a Veszprémi Városi Bíróság ítéletét, amely azt igazolta, hogy 1993-ban az I. rendű felperestől 10 millió forintot elraboltak, valamint a Gyulai Városi Bíróság ítéletét, amely szerint az I. rendű felperestől 1994-1995. években 14 millió forint összegben valutát foglaltak le, amit a büntetőeljárás befejezésével visszakapott.

A felperes az édesapjától származó vagyoni juttatással kapcsolatban 3 db átvételi elismervényt mutatott be, melyek 20-20, illetve 22 millió forint átadását tartalmazták. A felperes továbbá átadta az adóhatóságnak az édesapja által vezetett kis „naplót”, amely tartalmaz feljegyzéseket arról, hogy mikor, milyen összeget adott át I. rendű felperes részére. Az átadás-átvételi elismervényeken túlmenően semmilyen egyéb bizonyíték (pl. takarékbetétkönyv vagy egyéb banki bizonylat) nem támasztja alá, hogy a felperesek valóban rendelkeztek ezzel a pénzüsszeggel. Az átvételi elismervények szövegezéséből az sem derül ki, hogy a pénzüsszegek átadására milyen jogcímen került sor, így az sem állapítható meg, hogy a kapott összegek visszafizetésére sor került-e. Amennyiben a pénzüsszeg átadása ajándékozás címén történt, úgy az átadás ténye az ajándékozási illetéket kiszabó határozattal is igazolható lenne, de ilyen határozatot a felperesek nem tudtak a revízió rendelkezésére bocsátani. Az átadás-átvételi elismervények és a naplóból származó fénymásolatok nem alkalmasak annak hitelt érdemlő igazolására, hogy a felperesek 1988-1990. években összesen 62 millió forintot kaptak az I. rendű felperes édesapjától, illetve hogy ezzel az összeggel a vizsgált időszakban is rendelkeztek. Az adóhatóság ellenőrizte az I. rendű felperes édesapjának személyi jövedelemadó-bevallásait is a jelzett időszakban, és megállapította, hogy egyik évben sem szerzett akkora összegű jövedelmet, ami lehetőséget nyújtott volna a felperesek által megjelölt összegek átadására.

Az alperes – azaz az adóhatóság – álláspontja ezzel kapcsolatban az volt, hogy a felperesek által benyújtott iratokat azért nem fogadták el bizonyítékként, mert azok a bennük foglaltak megtörténtének hiteles igazolására önmagukban alkalmatlanok, és a felperesek állításaik alátámasztására semmilyen egyéb hitelt érdemlő bizonyítékot nem nyújtottak be. A szóban forgó összegek esetében nem életszerű, hogy azok forrásáról, befektetéséről a felperesek semmilyen irattal nem rendelkeztek, másrészt amennyiben az átadott iratokban foglaltakat egyéb bizonyítékok kétséget kizáróan alá is támasztanák, azok csak annak igazolására lehetnének alkalmasak, hogy felperesek 13-18 évvel ezelőtt rendelkeztek akkora összeggel, annak bizonyítására már nem, hogy ezek az összegek a vizsgált években is szabad, nem befektetett eszközként a rendelkezésükre álltak, és azokat a vizsgált években felmerült kiadásaikra használták fel. A becslés jogalapját az támasztja alá, hogy a felperesek által bevallott jövedelmek és az általuk adott kölcsönök között több, mint 37-szeres eltérés volt, az adó alapjának a valószínűsítésére alkalmazott módszert érintő kérdés az, hogy a valószínűsített adóalaptól való eltérés adózoí igazolását az adóhatóság hitelt érdemlőnek tudja-e elfogadni. Az elsőfokú adóhatóság által feltárt tények alapján a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelésével alperes megállapítása szerint jogszerűen került sor az adókülönbözet előírására.

A felperes ezt követően bírósághoz fordult. Keresetlevelükben – a fellebbezésükben foglaltakon túl – azon körülményre alapozva vitatták az ellenőrzés megállapításainak jogszerűségét -, hogy az adóhatóság bankszámláikat nem vizsgálta részletesen. Ezáltal figyelmen kívül hagyta a bankszámlára történő befizetéseket, amik a nyújtott kölcsönök visszafizetéséről szóltak. Az I. rendű

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

felperes állítása szerint a IV. számú Kft-nek nyújtott kölcsön csak könyveléstechnikai eszköz volt, pénzmozgás nélkül, a hibás raktárkészlet-kezelés megoldására. Hivatkozott arra is, hogy a revízió kiragadott néhány nagyobb összegű pénzmozgást az elmúlt öt év során, de nem derítette fel ezek hátterét. Megtakarításaik nagy részét USD-ben tartották, amelynek átváltásáról banki bizonylattal rendelkeztek, melyekről igazolást kívánnak beszerezni. Álláspontjuk összefoglalva az volt, hogy amennyiben az alperes a vagyonuk forrását a csatolt iratok alapján elfogadja, a becslés okafogyottá vált volna.

A bíróság nem ítélte alaposnak a felperes álláspontját. Az I. rendű felperes állításai, az ügyben tett nyilatkozatai a gazdasági társaságoknak nyújtott tagi kölcsönök visszafizetése tekintetében ellentmondott az érintett társaságok könyvelési adatainak. Például az I. rendű felperes az adóhatóság előtt tett nyilatkozatában elismerte, hogy a IV. számú Kft-ének 30-50 millió forint értékben nyújtott kölcsönt, mely meghallgatása során nem utalt arra, hogy a tagi hitelszerződések alapján pénzmozgás nem történt, hanem vállalta az erről szóló bizonylatok bemutatását. A IV. sz. Kft könyvelése szerint az I. rendű felperes által nyújtott kölcsönöket 202-2003-ban, mindösszesen 45 millió Ft értékben visszafizették. A felperes több esetben saját, korábban tett nyilatkozataival is ellentmondásba került. A bíróság ezen adatokra figyelemmel nem találta igazoltnak és elfogadhatónak az I. rendű felperesnek ezzel ellentétes állítását.

Az Adózás rendjéről szóló törvény (Art.) előírásai szerint az adóhatóságnak a nagy összegű kölcsönnyújtásokra figyelemmel vizsgálnia kellett, hogy azok összege arányban áll-e a felperesek adómentes, a bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmeik együttes összegével.

A bíróság igazságügyi könyvszakértő kirendelését is indokoltan tartotta, tekintve, hogy annak megállapítása, hogy az adóhivatal a becslést megfelelő módszer alkalmazásával folytatta-e le, olyan szakkérdésnek tekinthető, melynek megválaszolásához a bíróság megfelelő szakértelemmel nem rendelkezett.

A szakértő szerint az ellenőrzés által alkalmazott mérlegmódszer megfelelő elméleti alapot jelent a valós adóalap meghatározásához. Az Art. Ennek az adózó általi kontrollját is beépítette a törvénybe, lehetőséget adva az adózónak, hogy tényszerű dokumentumokkal védje ki a téves következtetések hatását. A szakértő tételenként elemezte a felperesek által kidolgozott pénzforgalmi mérleget, és részletesen kidolgozta, hogy azok miért nem alkalmasak valószínűsített adóalaptól való eltérés igazolására. A szakértő továbbá kigyűjtötte a csatolt bankszámlákon szereplő befizetéseket, és úgy foglalt állást, hogy a bankszámlákon lebonyolított forgalom évenként más-más adósok befizetéseit rögzíti, amelyek nem maradtak a felperesek bankszámláin. Hanem azokat az I. rendű felperes felvette. A befolyt pénzeszközök ismét kihelyezésre kerültek, amit dokumentál a befizetők körének rendszeres bővülése.

A szakértő álláspontja szerint a bankszámlán történő befizetések forrásként nem vehetők figyelembe, mivel a kölcsönforgalom csak egyenlegében hat a rendelkezésre álló pénzforgalomra. Ha több kölcsönt helyeztek ki, ez csökkenti a másra elkölthető pénzeszközt, míg ha csökkent a kihelyezés, akkor többet lehetett egyéb célra elkölteni. Rendelkezésre álló forrásként legfeljebb a kölcsönadás miatt realizált kamatbevétel vehető figyelembe, amit a szakértő a jóváírt összeg alapján minden évben megbecsült, azt feltételezve, hogy a törlesztők a kamatot is rendezték. A szakértő ezért újabb pénzforgalmi mérleget állított fel, és a felperesek nyilatkozatára figyelemmel - mely szerint éven belüli kihelyezéseik voltak - az első évben regisztrált befizetések előző évi kihelyezésnek minősítését nem tartotta indokoltan.

A bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményét mérlegelve összefoglalóan azt

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

állapította meg, hogy a felperesek sikeresen nem tudták igazolni azon állításukat, miszerint a vizsgált éveket megelőzően rendelkeztek olyan összegű megtakarítással, amely forrása lehetett a vizsgált időszak kiadásainak. A felperesek bizonyítási kötelezettsége nem csak a megtakarítások keletkezésének időpontjára és annak összezszerúségére terjed ki, hanem arra is, hogy a megtakarítás a vizsgált időszak első évében is rendelkezésre állt, azt korábban nem éltek fel, illetve nem használták fel más célra. A bíróság e körben rámutatott arra, hogy az Art. alapján előterjesztett adózási bizonyítékok figyelembevételének feltétele a hitelt érdemlő adat megléte, továbbá az, hogy a bizonyítás e körben az adózót terhel. Ebből következően az adózónak nem kötelezettsége, de érdekkörébe tartozik állításának hiteles adatokkal történő igazolása. A felpereseknek téves az a hivatkozása, hogy az adóhatóságot terhelte volna annak bizonyítása, hogy korábbi évek megtakarításait elköltötték, az már nem állt rendelkezésre a vizsgált időszakban. A bizonyítási teher nem fordul át az adóhatóságra, ha az adózó által előadott tények, nyilatkozatok valóságtartalmát az adóhatóság vitatja, illetve, ha azt cáfolni nem tudja, akkor automatikusan – konkrét adat hiányában is – azokat az adózó javára kellene értékelni. A felperesek a perben lefolytatott eljárásban sem tudtak eleget tenni az őket terhelő bizonyítási kötelezettségnek. A bíróság a szakértői bizonyítás elrendelésén túlmenően további bizonyítás felvételét, így tanúk meghallgatását nem tartotta alkalmasnak a megjelölt tények bizonyítására.

A banknál elhelyezett megtakarítások összezszerúségét nyilvánvalóan csak okirat tanúsíthatja, azt tanúvallomással hitelt érdemlően nem lehet igazolni. Az I. rendű felperes által hivatkozott kölcsönszerződések vonatkozásában pedig azért volt szükségtelen a bejelentett tanúk meghallgatása, mert azokat az I. rendű felperes is aláírta, így azok tartalmának utólagos vitatása már nem a közigazgatási per tárgyát képezi.

A bíróság a felperes keresetét elutasította. A felperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be. A Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

(Békés Megyei Bíróság 1.K.23.068/2006/20. Szám, Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.089/2007/7.szám, forrás: Adóellenőrzés, 2009/3-4. szám.)

.A Hírlevél következő számában megvizsgáljuk a „hitelt érdemlő bizonyítékok” kérdéskörét, és megnézzük, miként is fest egy ilyen pénzforgalmi mérleg.

... és amikor az **APEH veszít...**

Az adóhatóság az 1998-2002. évek vonatkozásában végzett személyi jövedelemadó ellenőrzést. A vizsgált időszak egészére az adózó munkáltatói a mindenkori minimálbérnek megfelelő jövedelmet igazoltak. Erről az adóalany (a perben a felperes) bevallást tett. Két társaságban (1 Bt és 1 Kft) rendelkezett tulajdonrészrel, az érintett cégek a vizsgált időszakban nem fizettek részére osztalékot. Ellenben a felperes 1998-2001. években minden évben vásárolt személygépkocsit, továbbá 1998-ban 6.962.124,-Ft, 1999-ben 15.217.455,-Ft, 2000-ben 13.623.559,-Ft, 2001-ben 2.958.301,-Ft értékű valutát vett fel devizaszámlájáról. Felperes az adóhatóság felszólítása ellenére sem nyilatkozott a valutaszámlájára érkezett pénz eredetéről, annak forrásáról. Ezért az adóhatóság ezeket a tételeket egyéb jövedelemként (SZJA-tv. 28.§.) vette figyelembe, azaz a teljes bevétel jövedelem, költségek érvényesítésére lehetőség nincs. Mindösszesen 15.749.420,-Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg az adóhatóság a felperes terhére, valamint 7.724.710,-Ft adóbírság és 9.256.188,-Ft késedelmi pótlék megfizetésére is kötelezte.

A felperes fellebbezett és ebben az első fokú határozat felülvizsgálatát kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság az adózó javára szolgáló körülményeket is köteles feltárni, de az adóhatóság az ennek megfelelő bírósági iratokat nem vette figyelembe, a vizsgálat tárgyává nem tette. Az adóhatóság

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

nem adott magyarázatot arra, hogy miért nem vette figyelembe a rendelkezésre álló iratokat, miért kezeli külön a devizaszámlán feltüntetett összeget és az ingatlanok megvásárlására fordított baráti, szülői támogatásokat. Felperes a devizaárfolyamok közti esetleges haszon miatt váltott át forintot külföldi valutára, majd ismét forintra. Fellebbezéséhez csatolta egy görög állampolgár görög közjegyző előtt tett nyilatkozatát, mely szerint felperesnek 100 ezer euró baráti támogatást nyújtott ezen görög állampolgár, kisebb-nagyobb összegekben, több részletben. Felperes csatolta még külföldön élő volt felesége nyilatkozatát, amelyben nevezett elismeri, hogy kb. 50 ezer DEM összeget adott felperesnek 1998-1999-2000. években. Ezen felül még egy harmadik személytől is 4-5 millió forintot kapott kölcsön. Vitatta továbbá az adóhatóság által lefolytatott becslési eljárás megalapozottságát, tekintve, hogy vagyongyarapodásával és életvitelére fordított kiadásokkal teljes mértékben arányban van az adómentes és a bevallott, valamint a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelme együttes összege, így a becslés feltételei nem álltak fenn.

Az *adóhatóság* az első fokú határozatot helybenhagyta. Álláspontjuk szerint a felperes bevallott jövedelme nem képezte fedezetét vagyongyarapodásának és életvitelének. Továbbá az ellenőrzés áttekintette a fellebbezésben hivatkozott bírósági iratokat, maga az eljárás is bírósági megkeresésre indult. Az ellenőrzés mindent megtett a tényállás és felperes javára szolgáló körülmények tisztázása érdekében, de a felperes a nyitva álló határidő alatt többszöri felszólításra sem tett eleget hiánypótlási felhívásnak, kötelezettségnek. A *benyújtott bizonyítékokkal* kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a görög közjegyző által hitelesített igazolások magyar nyelvű fordítását nem csatolták be, így annak tartalma ismeretlen, ezért bizonyító ereje nincs. Felperes volt házastársa nyilatkozatát önállóan rögzítette csak, míg harmadik személy nyilatkozatában foglaltakra vonatkozóan megállapította, hogy bevallásának adatai alapján vallott jövedelmeiből a megjelölt összegre nem volt fedezete.

A *felperes keresetlevelet* nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz. Fellebbezésében már rögzítetteken túl hivatkozott arra, hogy az adóhatóság a tényállást nem tisztázta a szükséges és elégséges körben. A bírósági megkeresés és vagyongyarapodás vizsgálat lényegét hagyta figyelmen kívül az adóhatóság, amikor is felperes és jelen eljárásban érthetetlen módon félként nem szereplő élettársa vagyongyarapodásának vizsgálatát nem együttesen kezelte, és az utóbbit nem vizsgálta a perbeli eljárásban. Kapcsolódó vizsgálatot az adóhatóság nem végzett, így a tényállás feltárását meg sem kezdte. A görög közokiratra vonatkozóan pedig előadta, hogy Pp. 195.§.(2) bekezdése és az Áe. 2.§.(5) bekezdés 2. fordulata alapján a görög közokirat magyar nyelvű lefordításának hiánya miatt senkit hátrány nem érhetett, és a közokiratot az ellenkező bizonyításáig valódinak kell tekinteni. Felperes volt házastársa közokiratba foglalt nyilatkozatával kapcsolatban pedig ugyanerre kívánt hivatkozni. Álláspontja szerint az adóhatóság eljárási szabálysértést is elkövetett, amikor is iratbetekintési kérelmet terjesztett elő a felperes a hatósághoz, melyben kérte, az I Rt által felperes devizaszámlájáról készített kimutatást küldje meg felperes részére, azonban az adóhatóság illet a mai napig nem bocsátott felperes rendelkezésére. Olyan kimutatás létezéséről, ami azt bizonyítaná, hogy felperes vette fel ezeket az összegeket, nincs tudomása.

Az *adóhatóság, mint alperes* a kereset elutasítását kérte. Lényegében ugyanazon megállapításokkal támasztotta alá kérelmét, mint tette azt felperesnek az első fokú határozattal kapcsolatos fellebbezése esetében is, kiegészítve ezt azzal, hogy a felperes élettársa vagyongyarapodásának vizsgálatát az adóhatóság azért nem látta indokoltnak, mert kontrolladatok szerint jövedelemmel a vizsgált időszakban nevezett nem rendelkezett.

A *bíróság* megalapozottnak ítélte a felperes keresetét. (Az indoklást a részletekbe menően is

idézem, mert tanulságos!)

A bíróság megállapította, hogy a becslés jogalapja tekintetében az adóhatóság a tudomására jutott adatok és tények alapján jogszerűen állapította meg, hogy a becslési eljárás lefolytatásának jogalapja fennáll. Az Art. 109.§.(3) bekezdése szerint az adóhatóság az adózó által előadott tényeket, adatokat, ezek valóságtartalmát az adómegállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra is vizsgálhatja, ha az adózó szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett. Felperes hivatkozott ilyen korábban keletkezett jövedelemre, azonban erre vonatkozó bizonyítékot, iratokat nem csatolt, így azokat jogszerűen hagyta figyelmen kívül az adóhatóság.

Az alperesi adóhatóság a felperes fellebbezéséhez benyújtott bizonyítékokkal kapcsolatosan azonban nem teljes körűen tartotta be a törvényi előírásokat. A görög közjegyző által hitelesített igazolásra vonatkozóan azt rögzítette, hogy miután magyar nyelvű fordítást nem csatoltak, így annak tartalma ismeretlen, ezért bizonyító ereje nincs. A volt feleség nyilatkozatára vonatkozóan pedig semmilyen okszerű megállapítást nem rögzített másodfokú határozatában, hogy ezt figyelembe vette-e döntése során vagy sem. A határozat számszaki módosításának hiányára tekintettel lehet esetleg következtetni arra, hogy az adóhatóság ezt is figyelmen kívül hagyta. Egyedül a harmadik személy nyilatkozatára vonatkozóan tartalmaz ténymegállapítást az adóhatóság határozata, mely szerint a vallott jövedelmeiből nevezettnek a hivatkozott baráti kölcsön összegére nem volt fedezete

az eljárás megindulásakor hatályos, az államigazgatási eljárásról szóló, 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban Ae.) 2.§.(5) bekezdés 2. fordulata szerint az államigazgatási eljárásban anyanyelvét szóban és írásban mindenki használhatja. A magyar nyelv ismeretének hiánya miatt senkit sem érhet hátrány.

A bíróság osztja felperesnek azt az álláspontját, hogy ha az eljárásban mindenki használhatja az anyanyelvét, akkor egy nem magyar nyelvű okirat esetében az kizárólag az okból nem hagyható figyelmen kívül, nem tagadható meg annak vizsgálata, hogy az nem magyar nyelven készült, illetve önmagában az a tény, hogy magyar nyelvű fordítást nem csatoltak, nem eredményezheti annak megállapítását, hogy az okiratnak bizonyító ereje nincs.

A nyilatkozatban foglaltakat pedig az adóhatóság - a bíróság álláspontja szerint- törvénytörő módon, semmilyen formában nem értékelte érdemi másodfokú határozatában. Ezen értékelés hiánya később a peres eljárásban tett alperesi nyilatkozatokkal nem pótolható.

A bíróság megállapította, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérésre a felperes különböző egyéb forrásokat is megjelölt, azonban ezekre vonatkozó megállapítások részlegesek és hiányosak az alperes érdemi másodfokú határozatában.

A bíróság megállapította, hogy az adóhatóság igazolta és alátámasztotta azt a tényt, hogy a becslés feltételei fennállnak, azonban az általa alkalmazott részleges tényfeltárással tekintettel nem valószínűsítette azt, hogy a tényleges adókötelezettség, illetve az ahhoz legközelebb eső érték került volna felperes esetében megállapításra.

A Fővárosi Bíróság 58.Kf. Tanácsa által hozott több ítéletben (...) rögzítette, hogy ha a hatóság a tények felderítése nélkül, a mérlegelés indokait nem rögzítve, azokat fel nem tárva hoz határozatot, azt jogszabálysértőnek kell tekinteni. A döntés előtt a körülményeket, amelyre a döntést kívánják alapozni, fel kell deríteni, azokat mérlegelni kell, és a határozatban azt is indokolni kell, hogy miként és miért úgy értékelték. A bizonyítási eljárás célja a döntés szempontjából jelentős tényeknek a megállapítása. Az így feltártak alapján a bizonyítékokat egyenként és összességükbe is értékelni kell. A bíróság álláspontja szerint jelen perbeli határozat nem felel meg azon törvényi követelménynek, hogy a tényállás lehetséges feltárását követően okszerű mérlegelés eredményeként került volna meghozatalra.

Az Art. 108.§. és 109.§.-ában rögzítettek alapján a bíróság álláspontja szerint nincs jogszerű

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

lehetőség arra, hogy a becslési eljárás során az adóhatóság valamely kiragadott forrás figyelembevételével hozzon határozatot akkor, amikor nyilvánvalóan látókörébe kerülnek olyan tények, adatok, amelyek még további vizsgálódást tennének szükségessé. A tényállás-feltárási kötelezettség az adózó javára, terhére szolgáló tények feltárási kötelezettségét jelenti, és nincs olyan Art., illetve anyagi jogi szabály, amely lehetőséget adna arra, hogy figyelmen kívül hagyjon olyan tényeket, körülményeket, amelyek esetlegesen további vizsgálatot tennének szükségessé. Az adóhatóság ellenőrzésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság (...) átírata miatt került sor, amelynek melléklete volt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő eljárás jegyzőkönyve, mely szerint felperes, aki volt élettársával vagyongegosztási perben áll, kizárólag a közös tulajdonban lévő cégekből 51.350 ezer forint közös vagyont szerzett 1996. szeptember és 2001. augusztus között fennálló élettársi kapcsolatuk alatt.

Az adóhatóság erre a tényre tekintettel sem vizsgálta meg az élettárs személyi, vagyoni körülményeit, illetve határozatában éppen azt rögzítette, hogy nevezettnek bevallásai az adott időszakban nem voltak, amely arra utal, hogy bevétele, jövedelme nem volt a tárgyidőszakban a gyermekgondozásra tekintettel kapott járandóságot meghaladóan. Ezen alperesi megállapítással szemben az APEH Igazgatósága 2006. július 27-én határozatával 2000. és 2001. évekre, tehát a perbeli határozattal is érintett időszak egy részére az élettárs terhére 3.089.630,-Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg.

E határozat indoklásában rögzítette az adóhatóság, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság az élettársnak az élettársi közös vagyon címén tulajdonjog megállapítása iránti (...) perében a 2003. november 12. napján tartott tárgyaláson készült jegyzőkönyv hiteles kiadmányát megküldte az adóhatóság részére annak érdekében, hogy valamely eljárás megindítását a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatok alapján szükségesnek tartja, akkor azt indítsa meg.

Ugyanezen jegyzőkönyv (...) szerint az élettárs előadásában elhangzott, hogy a 1Bt és 1Kft jól működő vállalkozások voltak, bár papír szerint egyik cég sem volt jelentősen jól kereső cég, tehát adóbevallásokon ez a magas jövedelem nem volt látható, de mindenki tudja, hogy más az adóbevallás és más a valós élet, az adóbevallás szerint ezek nem voltak jól működő cégek.

A bíróság ezen előadásra tekintettel figyelmeztette az élettársat, hogy igazmondási kötelezettsége van, és a bíróság szignalizációs kötelezettségének eleget téve a jegyzőkönyvet az adóhatóságnak meg fogja küldeni. Az élettárs a bírósági jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata szerint élettársi kapcsolat alatt közösen szerzett vagyontárgyak értékeként 51.350 ezer forintot jelölt meg. Ingatlanokra vonatkozóan is nyilatkozatot tett, és előadta, hogy a társaságuk ügyeire nincs és akkor sem volt rálátása. A vizsgált időszakban örökséghez nem jutott, pénzügyi hitelt nem vett fel, illetve nem fizetett vissza, és nem emlékszik arra, hogy társaságaitól, családi, baráti ismerősei körében kapott-e kölcsönt.

A bíróság megállapította, hogy az élettárs és a felperes adóvizsgálatai során kiadott jegyzőkönyvek ugyanazon körülményre eltérő tényállást rögzítenek. Az élettárs esetében azt rögzíti az adóhatóság, hogy a tárgyidőszakban nem csak gyermekgondozási támogatásból volt 2000. és 2001. évben jövedelme, illetve jövedelmei nincsenek arányban az élettársi vagyongözösség alatt 2000-ben megszerzett 11.490 ezer forint, illetve 2001-ben megszerzett 1.696 ezer forint értékű ingó vagyontárgy megvásárlásakor – állítása szerint – részéről felmerült 5.745 ezer forint, illetve 858 ezer forint kiadással. Ezzel szemben a felperes adóvizsgálatának eredményeként kiadott határozat azt rögzíti, hogy az élettársnak a gyermekgondozási támogatást meghaladó jövedelme nem volt.

Az Art. 130.§-a szerint az adókötelezettséget érintő jogviszony alanyainak ellenőrzése során ugyanazt a jogviszonyt az adóhatóság nem minősítheti adózókként eltérően, a jogviszony egyik alanyánál tett megállapításait hivatalból köteles figyelembe venni a jogviszony másik alanyának ellenőrzése során.

Mindezek alapján a bíróság alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően

hatályon kívül helyezete, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásban az adóhatóság köteles a felperes által benyújtott bizonyítékokat, okiratokat, nyilatkozatokat értékelni, eljárni annak érdekében, illetve felhívni felperest, hogy azokat magyar nyelven is csatolja, valamint az eljárás során magyar nyelvre a szükséges fordításokat közölje, valamint az élettárs adóvizsgálatában megállapított tényállást is vizsgálódási körébe kell vonnia. Ezen új lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként kerülhet az adóhatóság abba a helyzetbe, hogy jogszerű és megalapozott döntést hozhasson.

Az új eljárásban az adóhatóságnak felperes jelen perben iratbetekintési kérelemhez kapcsolódó előadására tekintettel is lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az adóhatóság által beszerzett iratanyagot teljes egészében felperes, illetve jogi képviselője megtekinthesse, és a törvényben előírt szabályok betartása mellett azokról jegyzeteket vagy másolatokat kérhessen.

(...)

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a felperes keresetének elutasítása iránt, mivel álláspontja szerint az ítélet okszerűtlen, iratellenes és nyilvánvalóan helytelen következtetésre jutott a tényállás tekintetében.

A Legfelsőbb Bíróság nem találta megalapozottnak az alperes felülvizsgálati kérelmét, így a jogerős ítéletet (...) hatályában fenntartotta.

(Fővárosi Bíróság 16.K30.151/2005/13. szám, Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.212/2007/4. Szám, Forrás: Adóellenőrzés 2009/3-4. szám).

Ha volt időd és türelmed átrágni magadat a fentiekben, akkor sokat tanulhattál az esetből. Biztosan láttál már krimi – az amerikai filmipar ontja az ehhez hasonlókat -, amelyben a nyilvánvalóan bűnös (mondjuk a szadista sorozatgyilkos, brr!) azért ússza meg a büntetést, és ha egyáltalán eljut az ügy a tárgyalásig, azért menti fel az esküdszék, mert a nyomozók vagy az ügyész ún. eljárási hibát követett el. E kategória alatt olyan baklövéseket értenek az angolszász jogrendszerben is, mint amit a citált esetben az adóhatóság is elkövetett. Amerikában - nem csak a filmekben - a vádlott ilyenkor szépen kisétál a tárgyalóteremből, és az adott ügyet örökre megúszta, mert ugyanazért nem lehet még egyszer perbe fogni...

Mint látod, a most ismertetett két eset alapjaiban kísértetiesen hasonlított egymásra. És mégis, a második esetben az adózó megúszta, átmenetileg legalábbis. Hozzá kell tennem, hogy nincs az az adórendszer, amely mindenkinek „tetszik”, nem lehet olyan igazságos, hogy valaki ne akarná kijátszani. Adócsalók – akik miatt a többiek adóját sem lehet csökkenteni - mindig voltak és lesznek is. Ha azonban „tömegével” azon dolgoznak időt és fáradságot nem kímélve azok, akikre egyébként a jogkövető magatartás a jellemző, hogy kikerüljék az adófizetést szinte teljes egészében, akkor ott az adópolitikával is baj van.

Személyes véleményem szerint mindkét eset főszereplője igazán sáros, igazi, gátlástalan adócsalókkal van dolgunk. Ha az esetekben említett jövedelmek nagyságrendje csak álom számodra, ha „csak” a törvényes lehetőségeket használod ki az adód csökkentésére, ha bérből és fizetésből élsz (azaz minden egyes forintod látható az adóhatóság számára), ha a vállalkozásod „filléres gondokkal” küzd, de mégis szép rendesen befizeted az adódat, akkor biztosan nem hívnád meg vasárnap ebédre a felpereseket. Nem szívesen mondok ilyet, de ebben a két esetben. „Hajrá APEH!”

De térjünk vissza az eredeti kérdéshez, jelesül, hogy pontosan mit is tanulhatsz az esetekből! Nos, a két vagyonosodási vizsgálat kimenete – az adóhatóság második esetben tapasztalt balfogásain túl – az adózó nyilatkozatain és a rendelkezésére álló dokumentumokon múlt. „Költő hazudj, csak rajt ne fogjanak!”. Hogy mit tehetsz ennek érdekében?

A Hírlevél következő számából kiderül! És foglalkozunk egy csöppet a vagyoadóval is!

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!